

Dosarul nr. 3ra-876/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud. C. Guzun)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. B. Bîrca, O. Cojocaru, S. Iorgov)

ÎNCHEIERE

24 iulie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Mariana Pitic
Nicolae Craiu
Victor Burduh

examinând admisibilitatea cererii de recurs depusă de către Societatea cu răspundere limitată „Crist-Valg”,

în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de către Societatea cu răspundere limitată „Crist-Valg” împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 19 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către Societatea cu răspundere limitată „Crist-Valg” și a fost menținută hotărârea din 26 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

constată:

La data de 13 februarie 2018 SRL „Crist-Valg” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, în baza deciziei nr. 60 din 13 septembrie 2017 emisă de către Serviciul Fiscal de Stat, Direcția control fiscal a inițiat control fiscal la fața locului prin metoda verificării totale repetate pentru perioada de activitate 01 ianuarie 2013 – 31 mai 2017 a SRL „Crist-Valg”, cu consemnarea rezultatelor controlului în actul de control nr. 5-682788 cu prelungire pe banchetele actelor cu nr. 5-682789, 5-682790 și 3-566188 din 20 octombrie 2017. Controlul a fost efectuat în perioada 14 septembrie 2017 – 20 octombrie 2017 de către inspectorii principali ai Direcției control fiscal a Serviciului Fiscal de Stat.

A menționat că, nefiind de acord cu actul de control enunțat, la data de 01 noiembrie 2017 a depus la Serviciului Fiscal de Stat dezacordul privind anularea actului de control întocmit.

A susținut că, în rezultatul examinării actului menționat și a dezacordului nr.413 din 01 noiembrie 2017, Serviciul Fiscal de Stat a emis decizia nr. 33P din 15 noiembrie 2017 privind prelungirea termenului de examinare a cazului, în temeiul art. 246 alin. (2) din Codul fiscal, iar la data 14 decembrie 2017, a emis decizia nr.297 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de SRL „Crist-Valg”, prin care a încasat la buget sumele TVA restituite în plus pentru perioada verificată în mărime de 5912891 de lei, a încasat la buget majorare de întârziere (penalitate) calculată, în rezultatul controlului în conformitate cu art.228 alin. (10) din Codul fiscal, în sumă de 2168050 de lei, pentru beneficierea de restituirea taxei pe valoarea adăugată în mărime mai mare decât suma calculată în condițiile legii, a dispus ajustarea TVA destinată trecerii în cont pentru perioada ulterioară la situația 31 mai 2017, care constituie 12579266 de lei, inclusiv: 441276 de lei - neachitată și 12137990 de lei - neconfirmată după principiu pînă la producător și a reflectat spre calcul: 1,83 de lei, impozit funciar pe pășuni și finanțe la codul economic 113150, 3,92 de lei, impozit funciar pe terenurile cu altă destinație decât cea agricolă la codul economic 113130, 583,33 de lei, taxa pentru amenajarea teritoriului la codul economic 114412, 10,83 de lei, taxa de plasare a publicității la codul economic 114414, 202,85 de lei, taxa de eliberare a autorizațiilor pentru transporturi rutiere internaționale la codul economic 114525, 311,83 de lei, plata pentru poluarea mediului în limitele/cu depășirea normativelor stabilite la codul economic 114535,43, 507,97 de lei, taxa pentru folosirea drumurilor de către autovehiculele înmatriculate în RM a căror masă totală, sarcină masică pe axă sau ale căror dimensiuni depășesc limitele admise la codul economic 114634, 300 de lei, alte venituri încasate în bugetele locale de nivelul I la codul economic 145142 și 28 de lei, taxa pentru unitățile comerciale și sau de prestare a serviciilor la codul economic 114418.

A afirmat că, nefiind de acord cu decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 297 din 14 decembrie 2017, a depus contestația, înregistrată cu nr. 461 la data de 22 decembrie 2017, iar ca rezultat al examinării contestației, la data de 18 ianuarie 2018 Serviciul Fiscal de Stat a emis decizia nr. 20, prin care a considerat neîntemeiată contestația depusă de către contribuabil, a respins contestația depusă și a menținut decizia nr. 297 din 14 decembrie 2017, emisă de către Serviciul Fiscal de Stat.

A considerat că, actul de control nr. 5-682788 cu prelungire pe blanchetele actelor cu nr. 5-682789, 5-682790 și 3-566188 din 20 octombrie 2017), precum și deciziile pârâtului nr. nr. 297 din 14 decembrie 2017 și nr. 20 din 18 ianuarie 2018 sunt ilegale.

A relevat că, controlul a fost efectuat de către Direcția control fiscal contrar prevederilor art. 214 alin. (1) din Codul fiscal.

A invocat că, actul de control, atît la capitolul III „Plenitudinea achitărilor față de bugetul public național”, punctul 3 „Taxa pe valoarea adăugată”, cît și la capitolul „Concluzii”, nu sunt specificate prevederile legislației fiscale (articol, aliniat, literă din Codul fiscal), care au fost aplicate și supuse verificării în scopul stabilirii corectitudinii aplicării legislației fiscal de către contribuabil și care au servit temei

pentru recalcularea sumei TVA în mărime de 5912891 de lei și sumei TVA destinată trecerii în cont în mărime de 12579266 de lei, din care 2137990 de lei neconfirmată după principiu pînă la producător.

A notat că, conform actului și deciziei contestate, pârâtul a susținut că, inspectorii fiscali au efectuat controlul în baza documentelor prezentate la control, cât și a datelor din baza informațională a Serviciului Fiscal de Stat

A specificat că, în capitolul III „Plenitudinea achitărilor față de bugetul public”, punctul 3 „Taxa pe valoarea adăugată”, se face referire la unele scrisori parvenite de la alte instituții și, anume, scrisoarea IFS pe mun. Chișinău nr. 01-08/4-11/281 din 09 decembrie 2013, scrisoarea IFS pe r-nul Hîncești nr. 65-3/5929 din 08 octombrie 2013, scrisoarea IFS pe r-nul Ungheni nr. 95-2/1-787 din 30 ianuarie 2014, scrisoarea IFS pe mun. Chișinău nr. 01-09/9-11/376 din 20 mai 2014, scrisoarea IFS pe r-nul Hîncești nr. 65-3/1486 din 02 aprilie 2014, scrisoarea IFS pe mun. Chișinău nr. 01-09/8-11/583 din 09 iunie 2014, scrisoarea IFS pe r-nul Hîncești nr. 65-3/1486 din 02 aprilie 2014, scrisoarea IFS pe mun. Chișinău nr. 01-07/3-11/76 din 15 mai 2014, scrisoarea IFS pe r-nul Hîncești nr. 65-3/2006 din 30 aprilie 2014, scrisoarea IFS pe mun. Chișinău nr. 01-09/7-15-248 din 26 mai 2016 și alte scrisori, care nu sunt anexate la actul de control și nu reprezintă documente prezentate la control de persoanele responsabile a SRL „Crist-Valg” sau baza informațională a Serviciului Fiscal de Stat. Aceste scrisori nu i-au fost prezentate în cadrul controlului și nici nu sunt specificate ca anexă la actul de control, ceea ce confirmă că, nu sunt parte integrală la actul de control, după cum este specificat în act.

A relatat că, în cadrul controlului fiscal la fața locului prin metoda verificării totale repetate nu i-a fost adus la cunoștință motivul și/sau decizia care a stat la baza inițierii controlului fiscal.

A menționat că, în cadrul controlului, inspectorii fiscali nu au efectuat verificarea corectitudinii calculării și achitării impozitelor și/sau a taxelor în conformitate cu legislația fiscală, cu referire la fiecare perioadă fiscală, precum și verificarea documentelor, dărilor de seamă și/sau a declarațiilor privind taxele, necesare controlului.

A susținut că, în actul de control nu se face referire la documentele de strictă evidență și la documentele contabile ce au stat la baza înregistrării operațiunilor contabile, nu se face referire la verificarea bazei impozabile a contribuabilului pentru fiecare perioadă fiscală și corectitudinea declarării impozitelor și/sau a taxelor.

A afirmat că, actul de control nr. 5-682788 cu prelungire pe blanchetele actelor cu nr. 5-682789, 5-682790, 3-566188 din 20 octombrie 2017 a fost întocmit contrar prevederilor art. 216 alin. (6) din Codul fiscal, nefiind consemnate rezultatele controlului, nefiind descrise obiectiv, clar și exact încălcarea legislației fiscal, nefiind indicat modul de evidență a obiectelor impunerii ale reclamantului, care au fost înregistrate pe perioada de activitate, care a fost supusă controlului repetat, cu referire la documentele de evidență și la alte materiale, care au stat la baza înregistrării operațiunilor contabile, efectuate de întreprindere în conformitate cu Legea contabilității nr. 113 din 27 aprilie 2007.

A relevat că, prevederile Regulamentului privind restituirea taxei pe valoare adăugată, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 93 din 01 februarie 2013 reglementează exclusiv acțiunile Serviciului Fiscal de Stat la solicitarea restituirii TVA de către subiectul impozabil și urmează a fi întreprinse la momentul determinării sumelor TVA spre restituire conform prevederilor pct. 27. Respectiv, faptele impuse nu pot fi considerate ca încălcare a legislației fiscale de reclamant, prin calcularea impozitelor, taxelor, penalităților și/sau a sancțiunilor.

A notat că, în actul de control, inspectorii fiscali au făcut referire la documente ce nu țin de activitatea SRL „Crist-Valg” și care nu i-au fost prezentate în cadrul controlului pentru cunoștință.

A invocat că, în cadrul efectuării controlului, nu a fost descris, analizat și luat în considerare faptul că, în perioada 17 iulie 2013 – 27 februarie 2014, la toate subdiviziunile SRL „Crist-Valg” au fost instituite posturi fiscale care verificau activitatea întreprinderii privind corectitudinea și legalitatea tranzacțiilor economice aferente achizițiilor de mărfuri și servicii, inclusiv și livrarea lor. Ca rezultat, a fost întocmit raportul privind postul fiscal, în care a fost menționat că, careva încălcări nu au fost depistate.

A declarat că, decizia pârâtului nr. 297 din 14 decembrie 2017 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de SRL „Crist-Valg” a fost emisă cu încălcarea prevederilor art. 8 alin. (1) lit. b) și 242 din Codul fiscal.

A specificat că, în decizia enunțată nu este descrisă încălcarea fiscală cu indicarea articolelor, alineatelor, punctelor actele normative care au fost încălcate, nu este indicat articolul, alineatul, punctul din actul normativ care prevede sancțiunea fiscală aplicată în partea decizională a deciziei menționate, calcularea la buget a sumei TVA în mărime de 5912891 de lei, ajustarea TVA destinată trecerii în cont în mărime de 12579266 de lei, nu este consemnată și analizată informația cu privire la rezultatele controalelor efectuate anterior la SRL „Crist-Valg”, care au stat la baza stabilirii rezultatelor controlului fiscal prin metoda verificării totale repetate, nu este indicat în dispozitivul deciziei faptul dacă rezultatele controalelor fiscale precedente și/sau deciziile emise asupra rezultatelor stabilite în urma verificărilor la SRL „Crist-Valg” sunt ori nu anulate și/sau modificate.

A menționat că, decizia pârâtului nr. 297 din 14 decembrie 2017 este contrară prevederilor art. 249 din Codul fiscal.

A susținut că, achitarea în buget a TVA, fiind o obligațiune fiscală a vânzătorului, nu poate fi pusă pe seama cumpărătorului, odată ce acesta, ca cumpărător de bună-credință, concomitent cu costul mărfurilor, i-a achitat furnizorului și taxa pe valoare adăugată.

A afirmat că, o eventuală soluție, prin care s-ar refuza deducerea sumelor TVA, ar însemna că, SRL „Crist-Valg” i se cere să suporte pe deplin consecințele acțiunilor furnizorilor săi, care au omis să-și execute obligațiile de plată a TVA la buget, însă o asemenea povară este excesivă pentru agentul economic, fapt care perturbă balanța echitabilă ce urma să fie menținută între cerințele interesului general al comunității și cerințele protejării dreptului de proprietate în sensul art. 1

din Primul Protocol adițional la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

A solicitat anularea deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr. 297 din 14 decembrie 2017 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de SRL „Crist-Valg” și a actului de control nr. 5-682788 cu prelungire pe blanchetele actelor nr. 5-682789, 5-682790, 3-566188 din 20 octombrie 2017, întocmit în urma controlului fiscal la fața locului prin metoda verificării totale repetate la SRL „Crist-Valg”, precum și anularea deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr. 20 din 18 ianuarie 2018 pe marginea contestației împotriva deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr. 297 din 14 decembrie 2017.

La data de 02 iulie 2018 SRL „Crist-Valg” a depus cerere de concretizare a pretențiilor, solicitând anularea deciziilor Serviciului Fiscal de Stat nr. 297 din 14 decembrie 2017 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de SRL „Crist-Valg” și nr. 20 din 18 ianuarie 2018 pe marginea contestației împotriva deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr. 297 din 14 decembrie 2017 (f. d. 127-134, vol. II).

Prin hotărârea din 26 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani a fost respinsă acțiunea depusă de către SRL „Crist-Valg” ca fiind nefondată.

Prin decizia din 19 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de către SRL „Crist-Valg” și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

Instanța de apel a considerat justă concluzia primei instanțe precum că, apelantei SRL „Crist-Valg” întemeiat i-a fost calculată majorarea de întârziere în sumă de 2168050 de lei pentru restituirea TVA în mărime mai mare decât suma TVA, calculată spre restituire în condițiile legii. Or, pe parcursul examinării cauzei în prima instanță s-a stabilit cert că, în cadrul controalelor fiscale anterioare privind restituirea TVA pentru perioadele fiscale L/01/2013-L/05/2017, efectuate de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe r-nul Hîncești, nu au fost respectate prevederile pct.27 din Regulamentul privind restituirea taxei pe valoare adăugată, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 93 din 01 februarie 2013, privind verificarea provenienței mărfurilor și serviciilor pe principiul – pînă la producător/importator, nefiind luate în calcul rezultatele controalelor de contrapunere efectuate de către inspectoratele fiscale de stat teritoriale la furnizorii mărfurilor/serviciilor.

Totodată, instanța de apel a reținut că, în cadrul controlului fiscal repetat privind restituirea TVA din buget efectuat la SRL „Crist-Valg”, Serviciul Fiscal de Stat, din motivul neconfirmării parțiale a provenienței mărfurilor conform principiului – pînă la producător sau importator în rezultatul controalelor de contrapunere, întemeiat a recalculat suma TVA spre restituire din buget pentru perioadele fiscale L/01/2013-L/05/2017, micșorându-se cu 5912891 de lei.

De asemenea, instanța de apel a considerat că, prima instanță just a conchis că, pretenția apelantului cu privire la anularea deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr.20 din 18 ianuarie 2018 pe marginea contestației împotriva deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr. 297 din 14 decembrie 2017 este nefondată, or, această decizie constituie răspunsul autorității publice pe marginea contestației depuse de către apelantă, răspuns care nu produce efecte juridice față de întreprindere.

La data de 21 mai 2019 SRL „Crist-Valg” a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și pronunțarea unei noi hotărâri cu privire la admiterea acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel, deoarece nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată, a fost interpretată în mod eronat legea, nu au fost dovedite circumstanțele considerate ca fiind stabilite și nu au fost elucidate pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei în fond.

A menționat că, instanța de apel, deși a făcut trimitere ca și prima instanță la art.8 alin. (2) lit. c) și d), 134 alin. (1) lit. b), 95 alin. (1) lit. a) și 101 alin. (1) din Codul fiscal și la Regulamentul privind restituirea TVA, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr.93 din 01 februarie 2013, nu a ținut cont de faptul că, acțiunile enunțate în aceste articole au fost îndeplinite de către SRL „Crist-Valg” în totalmente, fără rezerve, mai mult ca atât, faptul respectării legislației în vigoare se confirmă și prin 53 de controale fiscale efectuate pe parcursul perioadei ianuarie 2013 - mai 2017, acțiuni care nu sunt infirmate nici de intimat.

A susținut că, deciziile rezultate din cele 53 de controale fiscale la fața locului, care au fost anexate la cererea examinată în prima instanță, sunt decizii rămase în vigoare și în prezent.

A afirmat că, instanța de apel nu a ținut cont de faptul că, subiectul impozabil (adică vânzătorul), care a efectuat livrarea impozabilă pe teritoriul țării (adică către recurentă), a prezentat recurenteii factura fiscală emisă de Serviciul Fiscal de Stat pentru livrarea efectuată, iar la rândul său, recurenta, conform art. 118 din Codul fiscal, a recepționat și a reflectat în evidența contabilă fiscală toate facturile primite de la toți contragenții săi economici.

A mai afirmat că, instanța de apel nu a ținut cont și de faptul că, subiectul impozabil (adică vânzătorul) a efectuat livrări și a prestat servicii către SRL „Crist-Valg”, care prevăd impozitarea cu TVA, iar la primirea mijloacelor bănești de la SRL „Crist-Valg” prin transfer, în contul achitării livrărilor efectuate, vânzătorul a primit și suma TVA, care, conform Codului fiscal, urma a fi achitată la buget de către vânzător.

A declarat că, achitarea în buget a TVA este o obligație fiscală a vânzătorului și nu-i poate fi pusă în seamă SRL „Crist-Valg” (cumpărător), odată ce, în calitate de cumpărător de bună-credință, concomitent cu costul mărfurilor și serviciilor procurate, a achitat furnizorului și TVA.

A invocat că, instanța de apel, contrar cerințelor art. 117 CPC, a considerat ca probe și a enumerat ca constatate un șir de scrisori dintre subdiviziunile intimatului, ce sunt invocate în actul de control nr. 297 din 14 decembrie 2017, deși acestea nu au fost prezentate atât instanței în cadrul procesului de judecată, cât și SRL „Crist-Valg” la întocmirea și contestarea deciziei nr. 297 din 26 iulie 2018.

A relatat că, instanța de apel, ca și prima instanță, nu a ținut cont de faptul că, art. 228 alin. (10) din Codul fiscal, conform Regulamentului privind restituirea TVA,

aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 93 din 01 februarie 2013, urmează a fi aplicat doar în cazul lipsei anterioare a controlului tematic, adică efectuarea restituirii TVA în condițiile prevăzute în pct. 13 și 14 din Regulamentul enunțată, adică efectuarea restituirii TVA fără verificarea documentară și fără verificarea temeiniciei solicitării de restituire înaintate.

A considerat că, art. 228 alin. (10) din Codul fiscal nicidecum nu poate fi aplicat în adresa SRL „Crist-Valg”, reieșind din faptul că, de fiecare dată, anterior restituirii TVA în contul său, a precedat un control fiscal, în cadrul căruia însăși Serviciul Fiscal de Stat a verificat documentar și a calculat suma TVA, ce urmează a fi restituită SRL „Crist-Valg”, pronunțând în acest sens și decizii, care până în prezent sunt în vigoare.

A notat că, atât instanța de apel, în motivarea deciziei, cât și intimatul pe parcursul examinării cauzei nu au invocat articole, norme din legislația în vigoare întru argumentarea legalității acțiunilor întreprinse de către intimat la întocmirea deciziei nr. 297 din 14 decembrie 2017, inclusiv și motivul lipsei componentelor obligatorii din conținutul deciziei nr. 297 din 14 decembrie 2017, componente reglementate imperativ de art. 249 din Codul fiscal.

A specificat că, instanța de apel a ignorat și prevederile art. 26 alin. (1) lit. a) și c) din Legea contenciosului administrativ.

A relevat că, prin faptele elucidate în acul de control și prin deciziile contestate, organul cu atribuții de administrare fiscală nu a descris și probat inexistența cărorva condiții din cele specificate în Codul fiscal, iar art. 11 din Codul fiscal, care se referă la apărarea drepturilor și intereselor contribuabilului, prevede că, toate îndoielile apărute la aplicarea legislației fiscale se vor interpreta în favoarea contribuabilului.

A menționat că, drept urmare a aplicării formale a legii, la examinarea cauzei s-a admis încălcarea dreptului său la un recurs efectiv garantat prin art. 13 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

A susținut că, actul judecătoresc trebuie să corespundă tuturor normelor de drept, să fie clar, înțeles de părțile implicate în litigiu și să răspundă în mod sigur și expres la toate cererile și obiecțiile formulate de către părți, ceea ce în speță lipsește.

Examinând admisibilitatea cererii de recurs, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica

corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Prin urmare, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va aprecia condițiile de admisibilitate a recursului în conformitate cu prevederile art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, adică conform reglementărilor anterioare intrării în vigoare a Codului administrativ.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede astfel.

Din materialele dosarului rezultă că, Curtea de Apel Chișinău a expediat decizia contestată în adresa părților la data de 21 februarie 2019/12 martie 2019, iar date, care ar confirma recepționarea acesteia de către recurentă, lipsesc la dosar.

Astfel, recursul, depus la data de 21 mai 2019, este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei de contencios administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul depus de către SRL „Crist-Valg” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Totodată, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul depus de către SRL „Crist-Valg”, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara recursul depus de către SRL „Crist-Valg” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 193, 195, 230 și 258 alin. (3) din Codul administrativ și art. 270 din Codul de procedură civilă, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de către Societatea cu răspundere limitată „Crist-Valg” se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Mariana Pitic

judecătorii

Nicolae Craiu

Victor Burduh